

ŠTO SE PITAJU DJECA ČIJI SU RODITELJI NA IZDRŽAVANJU KAZNE

Objetelj često želi zaštititi dijete čiji su roditelji u zatvoru od **ISTINE** jer vjeruju da je **ISTINA** bolna. Djeci **ISTINA** jest bolna, no neistina je pogubnija za dijete i odnos s djjetetom. Djeca, poput svih ljudi, traže smisao u svojoj okolini. Žele znati zašto roditelji nisu uz njih, gdje su točno i zašto su tu gdje jesu.

Ne zaboravite:

Djeca
bezuvjjetno
vole svoje
roditelje, bez
obzira na
ponašanje
roditelja.

Izvor: Brošura "Neprekinuta veza – povezujuće roditeljstvo iza rešetaka", Roditelji u akciji – Roda, 2015.

NAJČEŠĆA PITANJA KOJA POSTAVLJAJU DJECA ČIJI SU RODITELJI U ZATVORU:

Gdje si?

Najčešće laži koje čuju djeca zatvorenica i zatvorenika:
Neistina: "Roditelj radi daleko."

Dijete se pita: "Zašto ne dođe na godišnji odmor? Zašto mi ne šalje poklon, jer ako radi, može mi ga kupiti? Zašto se ne javi na bilo koji način?"

Neistina: "Roditelj je u bolnici."

Dijete se pita: "Je li dobro? Hoće li ozdraviti ili će umrijeti? Zašto ne mogu otići u posjetu?"

Kada se vraćaš?

Često ni roditelji ne znaju odgovor na ovo pitanje jer čekaju presudu. Odgovor "ne znam" za dijete nije lak, no ostavlja osjećaj iskrenosti i povjerenja u roditelja.

Ukoliko se djjetetu kaže da će roditelj doći uskoro, a to na kraju ne bude tako, dijete se osjeća iznevjereno i gubi povjerenje u osobu koja mu govori neistinu. Nije dobro niti davati neodređene odgovore poput "mama/tata još dugo, dugo neće doći. Umjesto toga recite djjetetu "mama/tata će se vratiti za 3 rođendana" ili "još tri Božića pa će mama/tata biti kod kuće".

Jesi li dobro?

Ovo pitanje djeca postavljaju na najrazličitije načine jer žele znati da je roditelj siguran i da može izdržati kaznu. Nekada se raspituju o krevetu na kojem roditelj spava, što jede za ručak i kakva je odjeća koju nosi.

Djeca dobivaju netočne informacije s televizije ili interneta i boje se da i njihovi roditelji žive u vrlo teškim uvjetima kakve vide na televiziji. Zato je važno reći im **ISTINU** i pritom ih ne opterećivati detaljima. Npr. "nisam baš zadovoljna s hranom, ali mogu je jesti" ili "tužan sam tu jer mi zatvor nije ok mjesto za biti, ali imam neke knjige pa mi to pomaže".

Zašto si tamo?

Nekada roditelji djeci tvrde da su nevinjeri jer se brinu da će ih djeca, ukoliko saznaju **ISTINU**, odbaciti. **ISTINA** jest da se djeca često ljute zbog roditeljevih postupaka, ali to ne znači da ih ne vole.

Nekada su zatvorenici nevinjeri, a nekada dobiju puno veću kaznu no što zaslužuju. Zbog toga mogu osjećati nepravdu. **Važno je ne usredotočiti se u razgovoru s djjetetom na nepravdu već na to kako se nositi s nepravdom i kako na prihvatljiv način izražavati nezadovoljstvo.**

PITANJA KOJA DJECA RODITELJA U ZATVORU NE POSTAVLJAJU NA GLAS:

Voliš li me?
Jesam li ja kriv/a?

Iako ova pitanja dijete neće direktno postaviti, znajte da i na njih žele odgovore! Recite im da ih mama/tata voli! Recite im da ni na koji način nisu krivi za postupke roditelja!

